

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/107/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621202921
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7621202921.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v spore žalobkyne: V. K., N.. XX. XX. XXXX, A. Q.. G. XXXX/XX, XXX XX B. N. M., právne zastúpená JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom so sídlom Moldavská cesta 10/B, 040 11 Košice, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2. 1. 2013, je bezúročný a bezpoplatkový.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Hlave 14., § 1 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2. 1. 2013, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie prvej upomienky za dobu trvania zmluvy, nebude poplatok za upomienku účtovaný. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok, bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac, a to vždy len za upomienku zaslanú v listinnej podobe. Po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Hlave 14., § 2 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2. 1. 2013, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur. Táto pokuta bude spoločnosťou vyúčtovaná maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Priznáva žalobkyňi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na tunajší súd dňa 14. 6. 2021 žalobu, ktorou sa prvým výrokom domáhala určenia, že úver z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.01.2013, je bezúročný a bezpoplatkový. Druhým a tretím výrokom sa domáhala určenia, že zmluvné podmienky v Hlave 14, § 1, 2 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.01.2013, v znení ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zároveň požadovala priznať jej plnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedla, že na základe Úverovej zmluvy Č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.01.2013 bol žalobkyni ako dlžníkovi poskytnutý spotrebiteľský úver (úverový rámec) vo výške 320,- € (ďalej tiež len "úver"), s úrokom za poskytnutie úveru s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 26,28 % alebo 11,88 %, pričom ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je vo výške od 43,39 % a priemerná RPMN vo výške 26,70 % (ďalej len "Úverová zmluva"), Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu platné od 01.01.2013 (ďalej len "Úverové podmienky"). Uviedla, že predmetná úverová zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, a teda pre daný spotrebiteľský úver platí právna úprava zákona Č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platný a účinný v čase uzatvorenia Úverovej zmluvy).

3. Citovala ustanovenie § 9 ods. 2 zákona Č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ citovaného zákona (doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom...), a preto je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

4. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona uviedla, že ďalším dôvodom pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je v úverovej zmluve nesprávne uvedená RPMN, v neprospech spotrebiteľa. K tomu uviedla, že ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V predmetnej Úverovej zmluve je uvedená výška RPMN 43,93 %, avšak v skutočnosti nevedno ako veriteľ" výšku RPMN určil, pričom dôvodne možno predpokladať, že RPMN by mala byť v skutočnosti vyššia, v súvislosti s povinnosťou žalovaného uvádzať v Úverovej zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukázala na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 3Co/7/2017, z ktorého citujeme: "K údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN". Súd v uvedenom rozsudku pripomína, že tá istá povinná náležitosť zmluvy je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.

5. Ďalej uviedla, že v úverovej zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby: „26,28%, 11,88% ". Žalobkyňa má teda zato, že takéto vyjadrenie úrokov nie je určité. Citovala ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. a s poukazom na jeho znenie uviedla, že určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti je pre ňu dôležité tiež pre nespochybnovanú a súdom potvrdenú vedomosť, aký je skutočný záväzok žalobkyne voči žalovanému, eventuálne o akú sumu sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, keďže žalovaný odmietol poskytnúť žalobkyni informáciu o skutočnej sume, ktorú žalobkyňa zaplatila žalovanému. Navrhla, aby súd uložil žalovanému povinnosť v zmysle § 189 a § 190 oznámiť výšku žalobkyňou skutočne zaplatenej sumy na základe predmetnej úverovej zmluvy.

6. V ďalšej časti odôvodnenia žalobkyňa k výroku II. a III. navrhovaného rozsudku uviedla nasledovné:

7. V Hlave 14., § 1 a § 2 Úverových podmienok, sú zo strany žalovaného ako poskytovateľa úveru upravené sankcie, účtované v dôsledku omeškania klienta. Je potrebné zdôrazniť, že sankciu - poplatok za upomienku má klient povinnosť uhradiť po jeho vyúčtovaní zo strany poskytovateľa úveru bez ohľadu na výšku úveru, dobu splácania, počet zostávajúcich splátok do splnenia záväzku a pod., naopak, je stanovený pevnou sumou, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok za upomienku nie je odôvodnený ani nákladmi poskytovateľa úveru. Podľa predmetného dojednania je poskytovateľ úveru oprávnený upomienku zaslať tiež elektronicky (sms, mail a pod.), čo potvrdzuje praktickú beznákladovosť na strane poskytovateľa. Navyše výdavky a náklady za upomienky sú podľa názoru žalobkyne nákladmi spojenými s výkonom podnikateľskej činnosti žalovaného, ktoré by mal žalovaný znášať v rámci výkonu svojho predmetu podnikateľskej činnosti, ktorým je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom. Poplatok za upomienku predstavuje plnenie, ktoré nie je v záujme

spotrebiteľa a konanie poskytovateľa úveru, ktoré spočíva v účtovaní takýchto poplatkov, možno vo vzťahu k spotrebiteľovi hodnotiť ako poškodzujúce. (Bližšie napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.05.2014, sp. zn. 9Co/350/2012). Podľa názoru žalobkyne, vychádzajúc zo zásady poctivosti vo všeobecných obchodných podmienkach nemôžu byť upravené dojednania o zmluvnej pokute, resp. iné dojednania o nárokoch majúcich sankčný charakter, keďže takéto dojednania treba považovať za tak dôležité, že by mali byť súčasťou samostatnej zmluvy (Bližšie napr. Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.04.2015, sp. zn. 24Co/422/2014). Zmluvné podmienky upravené v Úverových podmienkach o sankciách za omeškanie klienta boli už súdmi určené za neprijateľné - vid' napr. Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 16.02.2017, sp. zn. 10C/95/2016. Dojednanie sankcií - poplatok za upomienku a zmluvná pokuta za omeškanie, upravené v Hlave 18., § 1 a § 2 Úverových podmienok, je neprípustné.

8. V závere poukázala na výklad § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak ako ho vyjadril Krajský súd Banská Bystrica v Rozsudku zo dňa 10.09.2013, sp. zn. 14Co/321/2012, k čomu uviedla, že podmienky týkajúce sa dojednania o sankciách za omeškanie upravené v Úverových podmienkach (poplatok za upomienku a zmluvná pokuta za omeškanie), sa považujú za neprijateľné a tieto v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatné.

9. S poukazom na vyššie uvedené navrhovala, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10. K žalobe predložila dôkazné listiny, a to úverovú zmluvu Č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.01.2013, úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. pre Clubcard kreditnú kartu platné od 1. 1. 2013, emailovú komunikáciu z 24. 9. 2020 - obsahujúcu žiadosť o poskytnutie informácie k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX - zaslanie platobnej histórie, resp. prehľadu platieb na predmetnú zmluvu.

11. Žalovaný navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. V písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že nesúhlasí a popiera tvrdenie žalobcu, žeby predmetná úverová zmluva neobsahovala povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

12. K otázke rozkladu splátok žalovaný uviedol, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru pri danom type úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, nakoľko klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Okrem toho žalobca je každý mesiac informovaný o výške dlžnej sumy, o výške aktuálnej sumy na čerpanie, o týždennom limite a podobne. Žalovaný tiež dal do pozornosti súdu rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok, ktorý uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok v nasledovnom znení:

„Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“

Citoval niektoré rozsudky krajských súdov SR, ktoré sa stotožnili s týmto názorom (uznesenie KS v Košiciach zo dňa 30. 11. 2016 sp. zn. 3Co/344/2015, rozsudok OS Rimavská Sobota sp. zn. 10Csp/90/2017).

13. K tomu uviedol, že väčšina doterajšej rozhodovacej praxe všeobecných súdov je datovaná skôr, ako došlo k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Aj na základe tohto rozsudku by sa mal prispôbiť výklad vnútroštátnych súdov pri vyhodnocovaní bezúročnosti a bezpoplatnosti jednotlivých úverových zmlúv v prípade žalôb týkajúcich sa nevedenia nevyhnutných zákonných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách, aby to v konečnom dôsledku nebol dodávateľ, komu nesprávnym výkladom zákonných ustanovení bude vznikať nedôvodne škoda. K uvedenému stanovisku citoval časť uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 v konaní sp.zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne:

„Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č.

129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

14. K tvrdeniu žalobkyne, že v úverovej zmluve je nesprávne uvedená RPMN uviedol, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Popísal vzorec pre výpočet RPMN tak, ako je upravený v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z., k čomu uviedol, že z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver vyplatený na bežný účet žalobcu. Žalobca len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Pokiaľ výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, je potrebným uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základne údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky.

15. Žalovaný zastáva názor, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter (uvedené aj priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, nakoľko tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v texte úverovej zmluvy.

16. K dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že z charakteru revolvingového úveru vyplýva, že predmetná úverová zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a preto nie je možné v úverovej zmluve určiť presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Neznamená to však, že veriteľ by túto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere opomenul. Ukončenie zmluvy je uvedené v úverových zmluvných podmienkach Hlavy 8 § 1 v znení: „ÚZ je uzatvorená na dobu neurčitú. ÚZ je klient oprávnený písomne vypovedať v prípadoch a za podmienok uvedených v ÚP. Vypovedná lehota je 1 mesiac v prípade vypovede klienta a 2 mesiace v prípade vypovede Spoločnosti a začína plynúť dňom doručenia vypovede druhej zmluvnej strane. V prípade ukončenia ÚZ je klient povinný hradiť všetky záväzky v rozsahu, spôsobom a vo výške podľa ÚP a Sadzobníka.“

17. V závere žalovaný uviedol, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť nutne uvedené v jednom dokumente, za predpokladu, ak tieto náležitosti (náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol platný a účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, resp. podľa článku 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj ako „smernica 2008/48/ES“) sú vyhotovené písomne v inom dokumente alebo zachytené na inom trvalom nosiči a zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje jednoznačný a presný odkaz na tieto písomnosti alebo iné trvalé nosiče (v danom prípade odkaz na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy)

Uvedený právny názor je v úplnom súlade s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

18. Samotná úverová zmluva vo svojej časti ZOZNAMUJEME VÁS ZVLÁŠŤ S TÝMITO USTANOVENIAMI ÚVEROVÝCH PODMIENOK uvádza: „Neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky s kódom IHK116. Podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, že ste s nimi oboznámený(á), sú Vám všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas byť nimi viazaný (á).

19. Na základe vyššie uvedených skutočností je zjavné, že zmluva obsahuje jednoznačné a presné odkazy na Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej aj ako „ÚP“ alebo „ÚZP“), resp. ďalšie písomné dokumenty alebo iné trvalé nosiče, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom žalobca svojim podpisom potvrdil ich prevzatie.

20. K ďalšiemu tvrdeniu žalobkyne o neurčitom vyjadrení úrokovej sadzby v úverovej zmluve žalovaný uviedol, že uvádzanie duálnej úrokovej sadzby v úverovej zmluve je z dôvodu, že žalovaný ako veriteľ pri poskytovaní revolvingového úveru nemôže dopredu vedieť, aké čiastky bude žalobca ako spotrebiteľ čerpať. Priamo v úverovej zmluve je však uvedené: „Vyčerpaná čiastka nižšia ako 1.000 eur sa úročí sadzbou 26,28% p.a., vyčerpaná čiastka vyššia ako 1.000 eur sa úročí sadzbou 11,88% p.a. Žalovaný preto považuje aj túto náležitosť za splnenú a uvedenú korektne v zmysle zákonného ustanovenia.

21. V závere žalovaný uviedol, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalobca. Podstatou právnej úpravy vymedzenej smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je ochrana spotrebiteľa pred ustanoveniami tzv. spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ pred ich uzatvorením nemôže individuálne dohodnúť a tým ovplyvniť, a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (článok 3 ods.1 Smernice). Rovnako i národná právna úprava zakotvila v ustanovení § 53 ods. 1 OZ, v tzv. generálnej klauzule, obdobné znenie: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.“

Skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v žiadnom prípade neznamená, že v prípade neplnenia zmluvných povinností zo strany klienta - spotrebiteľa sú automaticky vylúčené akékoľvek sankcie. Sankcie ako upomienky a zmluvné pokuty sú zákonom aprobované, je ohraničená len ich výška v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 v § 3a.

22. Vzhľadom na citovanú právnu úpravu žalovaný považuje všetky spochybňované zmluvné podmienky za uvedené korektne a v súlade so zákonom, ktoré nevykazujú charakter neprijateľnosti. K tomu dodal, že z ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neprijateľné zmluvné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku, ale výlučne konkrétnej neprijateľnej podmienky. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný nepovažuje žalobu za dôvodnú a navrhuje, aby ju súd po vykonanom dokazovaní zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

23. Žalobkyňa v replike zotrvala na svojich tvrdeniach uvedených v odôvodnení žalobného návrhu. Nestotožnila sa s argumentáciou žalovaného k absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. k/ citovaného zákona, keďže v Úverovej zmluve absentuje vôbec vyjadrenie výšky, počtu a termínov splátky ako takej, nie len tzv. rozklad splátok, teda rozpisu, koľko pripadá na zaplatenie istiny a koľko na zaplatenie poplatkov a úrokov. Čo sa týka výkladu predmetných ustanovení vnútroštátneho práva o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poukázala na početnú judikatúru (rozsudky krajských súdov SR z rokov 2014, 2015 a 2016).

24. Naďalej zotrvala na tvrdení o nesprávnom výpočte RPMN, ktorý nemožno uskutočniť pre absenciu predpokladov použitých na výpočet RPMN v Úverovej zmluve, ktorá neobsahuje ani transparentné a jednoznačné uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. K tomu poukázala na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/7/2017 z 06.04.2017, sp. zn. 19Co/228/2016 z 07.11.2017, sp. zn. 19Co/23/2019 z 30.5.2019, z ktorých jednoznačne vyplýva povinnosť žalovaného uvádzať v úverovej zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN. Pre úplnosť citovala bod 3. výroku Rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17, podľa ktorého: "Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia." Z uvedeného vyplýva, že Úverová zmluva musí obsahovať nielen matematický vzorec výpočtu RPMN,

ale tento vzorec musí byť doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo znamená doplnenie jednotlivých premenných vo vzorci, konkrétnymi číselnými údajmi výpočtu aj s ich pomenovaním, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN.

25. K tvrdeniu žalovaného, že v zmluve je správne uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, poukázala opäť na niektoré rozsudky krajských súdov, ktoré sa touto problematikou zaoberajú, k čomu uviedla, že rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 nijakým spôsobom nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava požadovala dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, naopak, takáto povinnosť vyplýva z čl. 10 ods. 2, písm. c/ Smernice, podľa ktorého zmluva o úvere uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere. Nakoľko dĺžka trvania čohokoľvek, a teda aj Úverovej zmluvy, je ako časový úsek ohraničená jeho začiatkom a koncom, je slovenská právna úprava, ktorá stanovuje, že úverová zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín jej konečnej splatnosti, v súlade so Smernicou. Vnútroštátna právna úprava len inak štylisticky vyjadruje požiadavku Smernice, na potrebu uvádzať v zmluve dĺžku trvania zmluvy o úvere. To znamená, že na splnenie požiadavky uvádzať v zmluve dobu trvania Úverovej zmluvy, nepostačuje v zmluve uviesť údaje, z ktorých sa dá doba trvania zmluvy odvodiť, ale doba trvania zmluvy musí byť v zmluve jednoznačne určená, transparentným a jednoznačným vyjadrením, a to sa týka aj ako predpokladu pre určenie RPMN.

K uvedenému právnomu názoru poukázala na Uznesenie Krajského súdu Prešov z 20.2.2020, sp. zn. 19Co/76/2019.

26. K vyjadreniu žalovaného o správnosti uvedenia dohodnutých úrokov v úverovej zmluve zotrvala na stanovisku, že žalovaným vyjadrené úroky v úverovej zmluve nie sú určité. Pokiaľ žalovaný trvá tiež na úroku vo výške 26,28 % p. a., máme za to, že takáto výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi poukazujúc na maximálnu výšku odplaty za spotrebiteľské úvery.

27. Predmetný zmluvný úrok je oproti priemernej úrokovej sadzbe 11,97 % ročne podstatne vyšší s rozdielom 14,31 %, teda je viac ako dvojnásobný, čo znamená značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy. (Obdobne tiež napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.05.2013, sp. zn. 6Co 138/2012).

28. V súvislosti s týmto stanoviskom žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011, a na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014, z 5. 11. 2014.

29. V závere žalobkyňa zotrvala na tvrdení, že sankcie upravené v Hlave 14, § 1 a 2 Úverových podmienok, ktoré majú charakter zmluvných pokút, nielenže neboli medzi zmluvnými stranami ani riadne dojednané, ale nepochybne sú v prospech žalovaného ako veriteľa a dodávateľa, ktorý si tieto zmluvné pokuty inkorporoval do svojich Úverových podmienok, a na druhej strane nepochybne tak v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom poukázala na Nález Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11, podľa ktorého: "Ako podnikateľ, tak aj spotrebiteľ" musia mať adekvátnu možnosť sa s obsahom obchodných podmienok oboznámiť, to však neznamená, že tak skutočne urobia. Aj keď je spotrebiteľom priznaná vyššia právna ochrana pre ich fakticky slabšie postavenie, nedochádza tým k úplnému potlačeniu starorímskej zásady vigilanti bus iura scripta sunt (práva patria bdelym).

Obchodné podmienky, na ktoré v zmysle § 273 ods. 1 oBz zmluva odkazuje a ktoré sú k nej pripojené alebo sú zmluvným stranám známe, nemusia byť samostatne podpisované účastníkmi zmluvného vzťahu. V pochybnostiach však musí ten, kto sa ich dovoľáva, preukázať, že boli k zmluve pripojené alebo že boli druhej strane známe. (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 2. 1998, sp. zn. 5 Cmo 318/97, publikováno v soudních rozhledech 10/1998, str. 259). Ak tento výklad platí pre obchodnoprávne vzťahy, ktoré vo všeobecnosti vykazujú vyššiu mieru dispozitívnosti, tým skôr musia platiť aj pre spotrebiteľské vzťahy.

30. V závere repliky žalobkyňa uviedla, že doposiaľ eviduje v prospech žalovaného zaplatenie spolu sumy 914,33 EUR, čo dokladovala aj potvrdeniami o zaplatení sumy vo výške 502,- EUR (5 x 30,- EUR + 11 x 32,- EUR), a sumy vo výške 412,33 EUR. Požadovala od žalovaného preukázanie skutočne zaplatenej sumy, za účelom uplatnenia ďalších nárokov zo strany žalobkyne.

31. Žalovaný v duplike zotrval na svojich tvrdeniach uvádzaných v písomnom vyjadrení k žalobe. Predovšetkým tvrdil, že RPMN v predmetnej úverovej zmluve, výška odplaty a úroková sadzba je uvedená správne v zmysle citovaných zákonných ustanovení k čomu predložil listinné dôkazy - Súhrnné

informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2012, podľa ktorých je stanovená výška RPMN pri kreditných kartách na hodnotu 26,70 %. V zmysle § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/95 Z. z. je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej RPMN stanovenej podľa § 1 ods. 4. Zmluva obsahuje odplatu vo výške 43,93 %, teda prípustná v zmysle citovaného ustanovenia by bola až do výšky 53,40 %. Z uvedeného vyplýva, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí a nie je v rozpore s dobrými mravmi.

32. V súvislosti s porovnávaním úrokovej sadzby žalobkyňou žalovaný uviedol, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy je vylúčené porovnávať úrokové sadzby za rovnaké produkty, nakoľko ide o zmluvu s dobou trvania na dobu neurčitú, ktorá len doposiaľ trvá už 8 rokov, t. j. nespadá pod kritéria dĺžky trvania od 1 do 5 rokov. V prípade trvania zmluvného vzťahu nad 5 rokov je výška priemernej úrokovej sadzby stanovená na hodnotu 14,27 %, takže hodnota v úverovej zmluve neprevyšuje ani jej dvojnásobok.

33. K návrhu žalobkyne na určenie povinnosti súdom žalovanému na predloženie ním navrhovaných dôkazov poukázal žalovaný na ustanovenie § 150 C.s.p. v spojení s § 132 ods. 1 a § 185 ods. 1 C.s.p. a § 295 C.s.p. K tomu uviedol, že uvedené ustanovenia nemožno vykladať tak, že v prípade spotrebiteľa žalobcu, alebo žalovaného spotrebiteľa musí vždy za každých okolností dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa neobmedzene nahradiť súd. Má zato, že žalobkyňa je v konaní dominus litis, preto, pokiaľ chce tvrdiť nejaké skutočnosti, je povinná ich sama relevantnými dôkazmi podložiť a nie bezdôvodne presúvať dôkazné bremeno za žalobcu na žalovaného. Žalovaný je toho názoru, že pokiaľ žalobkyňa má záujem žalovať ďalšie nároky, je výlučne jej povinnosťou vedieť ich zdokladovať a uniesť dôkazné bremeno svojho tvrdenia.

34. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

35. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

39. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

40. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

41. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.²⁷ Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

42. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

43. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba je vo všetkých troch výrokoch dôvodná, a preto jej súd vyhovel a zároveň určil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia v celom rozsahu.

44. Z dôkaznej listiny predloženej žalobkyňou - úverovej zmluvy zo dňa 2. 1. 2013, súd zistil, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, spĺňa náležitosti v zmysle právnej úpravy definovanej podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň podlieha režimu spotrebiteľských zmlúv, ktoré sa spravujú ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch. Ten v ustanovení § 9 predpisuje podstatné náležitosti takejto spotrebiteľskej zmluvy a následne v ustanovení § 11 uvádza dôvody, pre ktoré je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

45. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že ide o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobkyne a úveru. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

46. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy súd zistil, že žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový revolvingový úver (druh úveru) vo výške 320,- eur s výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej sumy, ročnou úrokovou sadzbou vo výške 26,28 %, 11,88 %, priemernou hodnotou RPMN 26,70 %, RPMN 43,93 %, pričom celková čiastka splatená spotrebiteľom mala byť vo výške 385,11 eur. Podľa vyjadrenia žalobkyne táto v prospech žalovaného zaplatila doposiaľ sumu 914,33 eur (v replike zo dňa 12. 10. 2021 uvádza, že dokladuje toto tvrdenie potvrdeniami o zaplatení sumy 5x 30,- eur + 11x 32,- eur a potom sumy 412,33 eur, ktoré dôkazy však k replike pripojené jej právnym zástupcom, ani ňou neboli). K tomu len uviedla, že na uplatnenie ďalších nárokov nedisponuje dôkazmi, ktoré navrhla, aby v tomto konaní predložil žalovaný. Nakoľko predmetom žaloby neboli nároky týkajúce sa vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného, súd sa pri určení povinnosti žalovanému predložiť relevantné dôkazy o výške splateného úveru stotožňuje so stanoviskom žalovaného, v zmysle ktorého dôkazné bremeno tvrdenia je na strane žalobkyne, ktorá v tomto konaní je zastúpená právnym zástupcom.

47. Po preskúmaní Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Pokiaľ sa týka námietky žalobkyne, že zmluva neobsahuje náležitosti zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy, súd má zato a v tomto prípade sa stotožňuje s právnym posúdením žalobkyne tejto konkrétnej zmluvnej podmienky v úverovej zmluve, že ročná percentuálna miera nákladov je v nej uvedená nesprávne, a to v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľky. K uvedenému súd uvádza nasledovné:

48. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom musia byť vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. a tak významnosť tohto údaje pre spotrebiteľa a tým aj dôraz na spotrebiteľa opoznatelne uvedenie tohto údaje v zmluve vrátane predpokladov na jeho výpočet a spôsob jeho výpočtu, spočíva v tom, že ročná percentuálna miera nákladov je základný porovnávací údaj, ktorý spotrebiteľovi umožňuje jednoduché porovnanie nákladov na úver, o ktorom spotrebiteľ uvažuje, s nákladmi na úvery, ktoré ponúkajú iní poskytovatelia spotrebiteľských úverov. Jeho nesprávne uvedenie, či pre spotrebiteľa neidentifikovateľný spôsob jeho výpočtu, či neidentifikovanie konkrétnych údajov, ktoré k výpočtu sú použité, narušuje prístup spotrebiteľa k výkonu tohto jeho práva, prípadne jeho ekonomické správanie tak, že tento môže bez dostatočnej informovanosti urobiť rozhodnutie, ktoré by inak neurobil.

49. V posudzovanej spotrebiteľskej zmluve nie je správne uvedená RPMN, je uvedená len samotná výška RPMN 43,93 %, pričom v zmluve nie sú vôbec uvedené predpoklady na výpočet RPMN, čo je potrebné posudzovať rovnako, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec. V súvislosti s týmto právnym posúdením predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky súd poukazuje na závery rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C - 448/17 F., na ktoré v odôvodnení žaloby tiež žalobca poukazuje, vychádzajúc z ktorých rovnako, ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere, sa musí posudzovať situácia, keď zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo má rovnaké dôsledky, ako keby RPMN v zmluve nebola uvedená vôbec. To nasvedčuje v prospech oprávnenosti požiadavky žalobcu, že z hľadiska dotknutej náležitosti pre záver o jej danosti sa vyžaduje nielen uvedenie výslednej hodnoty RPMN, ale tiež jej matematický výpočet

znázornený prostredníctvom nielen všeobecného vzorca pre jej výpočet, ale priamo vzorca s doplnením konkrétnych údajov k výpočtu použitých.

50. Súd má zato, že RPMN má byť poskytovateľom úveru uvedená presne a určito, nakoľko táto predstavuje celkové náklady spojené s úverom, a teda do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Vzhľadom k tomu ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako je uvedená v zmluve uzavretej medzi účastníkmi nie je možné rešpektovať. Súd zistil, že nesprávny výpočet RPMN žalovaným spočíval v tom, že nepostačuje len uvedenie výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov.

51. Zákonodarca teda jednoznačne stanovil povinnosť subjektu poskytujúceho spotrebiteľský úver uviesť v zmluve presný údaj o hodnote RPMN, pričom na túto povinnosť poukazujú opakovane súdy SR v rámci svojich rozhodnutí, na ktoré správne príkladmo poukázala v replike žalobkyňa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že v predmetnej Zmluve absentuje správny údaj o hodnote RPMN, a preto predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd I. výroku žaloby v celom rozsahu vyhovel.

52. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne o ďalších dôvodoch, pre ktoré je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo však s poukazom na vyššie uvedené závery súdu nebolo prekážkou pre konštatovanie, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový.

53. Čo sa týka argumentácie žalobkyne, že úroky tak, ako sú uvedené v úverovej zmluve žalovaným, a to vo výške 26,28 % a 11,88 %, nie sú určité a úrok vo výške 26,28 % je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko oproti priemernej úrokovej sadzbe 11,97 % je viac ako dvojnásobný, a teda znamená to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov úverovej zmluvy, k tomuto tvrdeniu súd uvádza, že sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného. Tento vo svojom stanovisku vysvetlil, že v konkrétnom prípade ide o zmluvu s dobou trvania na dobu neurčitú, ktorá nespadá pod kritéria dĺžky trvania od 1 do 5 rokov. V prípade trvania zmluvného vzťahu nad 5 rokov je výška priemernej úrokovej sadzby stanovená na hodnotu 14,27 %, k čomu priložil žalovaný listinný dôkaz - priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny k 2. štvrtroku 2013. Podľa týchto údajov hodnota v úverovej zmluve neprevyšuje ani dvojnásobok výšky priemernej úrokovej sadzby, navyše ide o produkt kreditnej karty, pri ktorej aj samotný bankový inštitút poskytuje vyšší úrok ako v prípade hotovostného úveru. Súd preto neposudzuje žalovaným uvedenú ročnú úrokovú sadzbu v predmetnej úverovej zmluve za takú, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi, čo by malo mať za následok neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky.

54. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru ako náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., je potrebné poukázať na fakt, že ZoSÚ neuvádza akou formou má byť táto náležitosť v zmluve uvedená. Súd sa pri hodnotení tejto zákonnej náležitosti stotožňuje s právnou argumentáciou žalovaného (bod 16 odôvodnenia tohto rozsudku) má zato, že nakoľko predmetná zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, a predmetný úver má charakter revolvingového úveru, nie je preto možné určiť presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Táto náležitosť zmluvy je uvedená v Hlave 8, § 1 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. pre Clubcart - kreditnú kartu - ITK113P platné od 1. 1. 2013.

55. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné uviesť, že zmluva skutočne uvádza iba percentuálnu výšku mesačnej splátky a priamo zo zmluvy nevyplýva aká časť splátky resp. v akom poradí je splátka započítaná na úhradu istiny úveru, úroku a aká na poplatky. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 účastníkov Home Credit Slovakia a.s. c/a K. A., v ktorom Súdny dvor konštatuje, že článok 10 ods. 1 a 2 Smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o Zmluvách o spotrebiteľskom úvere v spojení s čl. 3 písm. m/ Smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva

o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave. Na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ reagovala aj Národná rada Slovenskej republiky, ktorá dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z.z., ktorým s účinnosťou od 1.5.2018 upustila od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Vyššie uvedenú zmenu zákonodarca odôvodnil skutočnosťou, že bez takejto zmeny by bol zákon o spotrebiteľských úveroch v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii Smernice išla, napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie, nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Samotný zákonodarca tak priamo potvrdil, že zákon je v tejto otázke v rozpore so Smernicou. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, v zmysle ktorého eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Uvedené ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.

56. Vzhľadom na dikciu ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý vymedzuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorých aj jednotlivá absencia má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., súd dospel k záveru, že absencia základnej náležitosti zmluvy o úvere, a to údaj o RPMN, ktorý nebol uvedený v správnej výške, má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru.

57. Žalobkyňa sa okrem určenia, že predmetný úver je bezúčný a bezpoplatkový ďalšími výrokmi rozsudku domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Hlave 14, v § 1 a § 2 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. v predmetnej úverovej zmluve.

58. V tejto časti ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi, ktorou sa spotrebiteľ domáha proti porušiteľovi súdnej ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami. V prípade takejto žaloby nejde o určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP, preto nie je potrebné zo strany spotrebiteľa tvrdiť a ani preukazovať naliehavý právny záujem (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018). Z uvedeného dôvodu súd teda nemusel vyhodnocovať, či tieto nároky žalobkyne sú prípustné a či teda žalobkyňa má naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby.

59. Pri posudzovaní, či predmetné zmluvné podmienky sú v súlade so zákonnou úpravou, sa súd v celom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou žalobkyne uvedenou v bode 7., 8. a 29. odôvodnenia tohto rozsudku. Súd vychádzal z predpokladu, že ide o zmluvné podmienky, ktoré napriek požiadavke dobrej viery spôsobujú materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa v zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Predmetné zmluvné podmienky sú tak dôležité, že majú byť súčasťou samotnej úverovej zmluvy.

Uvedené sankcie - poplatky za upomienku a zmluvná pokuta sú stanovené pevnou sumou, ktoré nie sú racionálne odôvodnené. Vzhľadom na výšku poskytnutého úveru ich súd hodnotí ako neprijateľné. Zo strany žalovaného nebolo navyše ani preukázané, aby predmetné sankcie boli individuálne dojednané. Pokiaľ aj žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s predmetnými úverovými podmienkami, nebolo preukázané, aby mohla ovplyvniť obsah, resp. výšku týchto sankcií, alebo ich odmietnuť. V súvislosti s týmto postupom žalovaného súdu uvádza, že podstata spotrebiteľskej ochrany spočíva v tom, že dodávateľ spotrebiteľovi nemôže neprijateľné podmienky ani len predkladať. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzročený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne. Navyše takéto zmluvné podmienky upravené v úverových podmienkach o sankciách za omeškanie klienta boli už súdmi SR určené za neprijateľné, a neprípustné podľa § 53a ods. 1

Občianskeho zákonníka a neprijateľnosť týchto podmienok vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11. Na základe vyššie uvedeného súdu vyhovel II. aj III. výroku rozsudku v celom rozsahu.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania.

64. O výške náhrady trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.